

Negen onbetaalbare lessen van mijn opa waardoor je minimum 2 uur per dag ExtraTijd krijgt.

Voor bedrijfsleiders, managers en kenniswerkers.

ExtraTijd
Johan D'Haeseleer
Hoogstraat 102 bus 12
9340 Lede

BTW BE 0888.368.758

www.extratijd.be

Alle rechten voorbehouden

Over Johau

Productiviteit als rode draad.

Een groot deel van mijn carrière werkte ik voor Colruyt, één van de grootste en meest efficiënte retailers van België. Ik had er door de jaren heen verschillende functies: werkvereenvoudiger, zaakvoerder van een filiaal, manager van de dienst werkvereenvoudiging en manager opleiding en vorming.

De rode draad binnen al deze functies was productiviteit en effectiviteit.

Alles was er op gericht de processen zodanig te stroomlijnen dat verspilling vermeden werd. Ik merkte echter dat ik het zelf heel moeilijk had om mijn eigen werk te stroomlijnen. Vaak werkte ik veel langer door dan gepland, ik vergat belangrijke afspraken en kwam dikwijls te laat op vergaderingen. Dit strookte voor mij niet met de doelstellingen die het bedrijf zelf nastreefde. Rondom mij zag ik veel van mijn collega's tegen dezelfde problemen aanlopen. Niemand kon mij helpen met mijn probleem.

Wat Extratijd voor jou kan doen?

Bij ExtraTijd helpen we je als ondernemer, manager of kenniswerker aan ExtraTijd. We zorgen dat je meer omzet en werk in minder tijd realiseert. Meer rendabele projecten in minder tijd, zodat er tijd overblijft om meer te leven. Doordat je opnieuw controle krijgt over je werk, zal je stress aanzienlijk verlagen.

We geloven dat er geen grens is aan je mogelijke productiviteit. Wanneer je ons systeem toepast, dan garanderen wij je minimum 2 uur tijdswinst per dag.

Wanneer je meer omzet, extra resultaat, meer impact met een 'zen-like' gerustheid wil, dan kunnen we je met ExtraTijd helpen.

Meer genieten van het leven is het uiteindelijke doel.

Jouw missie als je kiest om die te aanvaarden is meer te leven. En daar kunnen wij je bij ExtraTijd mee helpen.

Op een bepaald moment in 2004, hield ik het niet langer vol. Ik ging zelf op zoek naar een werkbare methode en kwam terecht bij 'Getting Things Done' van David Allen. Deze methode sprak mij enorm aan. Ik probeerde Davids methode en boekte vooruitgang, maar toch bleef het moeilijk om alles georganiseerd te krijgen. Pas nadat ik een training bij David Allen zelf ging volgen, begon die aanpak voor mij echt te werken.

Vanaf dat moment is efficiënt werken voor mij een echte passie geworden.

Mijn collega's merkten mijn vooruitgang op en begonnen mij vragen te stellen. Hoe kwam het dat ik steeds op tijd op de vergaderingen was, dat ik nooit nog iets leek te vergeten en dat ik veel ontspannender op het werk rondliep. Ik kon beter overleggen met mijn baas, want doordat ik nu een duidelijker overzicht had op al het werk dat ik moest doen, werd het ineens veel makkelijker samen de prioriteiten te bepalen.

Dit werd opgemerkt. Ik maakte een grote stap vooruit in mijn carrière en ik werd gevraagd om binnen het bedrijf de medewerkers deze methode aan te leren.

Op eigen benen gaan staan.

In 2009 besloot ik dan om mijn eigen weg te gaan. Ik startte met Extratijd. Ik had een methode gevonden die mensen kon helpen hun stress te verlagen en hun persoonlijke loopbaan vooruit te helpen.

Sindsdien is mijn missie: 'druk, druk, druk' uit ons taalgebruik halen en van de wereld een minder gehaaste plek te maken. Omdat het gevoel van tijdsschaarste ons de verkeerde beslissingen doet nemen.

Ondertussen is efficiëntie en productiviteit mijn leven geworden.

De basis van mijn systeem is nog steeds gebaseerd op de methode van David Allen. Alleen heb ik ze uitgebreid en aangepast met de vele dingen die ik sindsdien ben te weten gekomen. Mijn grootste plezier beleef ik door het voeren van experimenten. Lees ik iets, dan probeer ik het uit. Werkt het niet, dan laat ik het vallen. Op die manier is mijn methode 'Master Your To-do list' tot stand gekomen.

Meer dan 2.300 mensen hebben de training Master Your Todo List al gevolgd. Daar ben ik echt fier op.

Mijn Held. Iedereen heeft in zijn leven één of meerdere helden. Iemand naar wie hij/zij enorm opkijkt als kind. Mijn grootste held is mijn grootvader langs mijn moederszijde. In de vakantie mocht ik om de week een week bij mijn grootvader logeren.

Ik kon van 'Petje Leander' veel leren. Een aantal lessen heb ik jaren later, zij het met wat moeite, weten te integreren in mijn leven. En ze hebben mij enorm veel opgebracht.

Deze lessen wil ik hier met jullie delen, omdat ze ook jou veel zullen opbrengen.

L

es 1. Steek dat toch niet in je hoofd.

Mijn grootvader woonde in Impe. Een klein plattelandsdorp tussen Aalst en Gent. Iedereen kende er iedereen. Ik was er de kleinzoon van Leander van op den hoek. Je hoefde er niks uit te spoken of Petje Leander kwam het te horen. Je had er twee dorpswinkels: 'bij Gaby' en 'bij Suzanne'. Op 100 meter van mekaar. Regelmatig moest ik voor mijn grootvader boodschappen gaan doen.

Dan vroeg mijn grootvader mij om vier dingen te halen. Hij gaf mij een briefje van twintig of honderd ouwe Belgische franken. Dat voelde toen aan als veel geld.

Ik nam mijn blauw Eddy Merckx fietsje en koerste naar het dorp. Onderweg bleef ik koortsachtig herhalen wat ik niet mocht vergeten. Meerdere malen kwam ik bij Gaby aan om te constateren dat ik terug kon rijden, omdat ik nog drie dingen wist en een vierde compleet vergeten was.

Terug met het fietsje naar opa en bijna daar schoot het mij dan toch weer te binnen dat ik een aansteker vergeten was. Opnieuw naar Gaby.

Wat het hoofd vergeet...

Gaby gebruikte veelvuldig de uitspraak: "Wat het hoofd vergeet, moeten de voeten bekopen". Gelukkig merkte ik bij Gaby dat ik niet de enige klant was die zei : "Ik moet nog iets hebben, maar ik weet niet meer wat".

Toen terugrijden niet steeds de oplossing voor het probleem bleek te zijn en ik schoorvoetend moest zeggen: "Ik ben iets vergeten", sprak Petje Leander de woorden:

"Schrijf dat toch op. Je hebt geen hoofd om dat allemaal te onthouden, de paarden hebben daar een hoofd voor. Hun hoofd is veel groter. Als je het in je hoofd steekt, is het waarschijnlijk dat je het gaat vergeten. Op je hoofd kan je niet vertrouwen."

Meer dan 1 lijstje

Toen ik naar twee verschillende winkels moest gaan voor mijn grootvader, zorgde hij later voor twee lijstjes. In de doe-het-zelf staan met het lijstje voor 'bij Gaby' hielp niet.

Dit had ik graag van jongs af aan in mijn gedrag gekregen. Maar ik dacht meermaals: "Zoiets kleins, dat zal ik wel onthouden."

Maar mijn hoofd maakt geen onderscheid tussen groot of klein. We onthouden vooral dingen die ons emotioneel heel hard raken of dingen die een grote impact hebben. Alles daartussen in zullen we gegarandeerd vergeten.

Toepassing voor de kenniswerker:

Stap 1. Maak een lijstje

Voor kenniswerkers is een leeg hoofd hebben een absolute vereiste om geconcentreerd te kunnen werken.

Je hoeft dan immers aan niks anders te denken.

Een leeg hoofd krijg je door alles wat je wil onthouden op te schrijven (digitaal of op papier). Regelmatig naar het lijstje kijken wanneer je iets nodig hebt, helpt je op het juiste moment verder.

Stap 2. Verdeel je ene lijstje in verschillende lijstjes.

Een lijst waarop dingen staan die je niet kan doen, helpt je niet. Wat je helpt, is een lijst die je 'kan' doen. Je dient je actielijst op te splitsen in 'beperkende factoren'.

Als je niet in/met die beperkende factor bent, dan kan je het niet doen. Als je thuis moet zijn om te kunnen bellen, en je bent niet thuis is het contraproductief om dat belitem op je actielijst te zien staan.

L es 2. Blijf zitten we zijn aan het eten

Ik herinner me een middag dat mijn grootvader en ik aan het eten waren in de veranda. Specialiteit van Petje Leander waren gebakken aardappelen, wortelen met erwtjes en koteletten van bij de boer.

We zijn net bezig met de soep en er wordt aan de voordeur gebeld. Ik wil opstaan om de voordeur open te doen.

Mijn opa vraagt : “Wat ga je doen?” “Awel er is gebeld, heb je dat niet gehoord? Ik ga kijken wie het is.”

Ik moest blijven zitten.

Petje Leander zei: “Blijf zitten, we zijn aan het eten. Als het dringend is zullen ze wel langs achter komen. Nu zijn we aan het eten en dat is nu het belangrijkste.”

Toepassing voor de kenniswerker:

Als je met iets belangrijk bezig bent, laat je dan niet onderbreken.

Hoe dikwijls laat je je niet onderbreken? Door email, door collega's en door jezelf?

Wat zou je winnen mocht je het aantal onderbrekingen met de helft verminderen en je geconcentreerd kan verder werken?

Experimenteer om manieren te vinden om minder onderbroken te worden. Hier heb je er een paar die alvast voor mij goeie resultaten opleveren:

- * deur sluiten**
- * hoofdtelefoon opzetten**
- * GSM op stil zetten**
- * je onvindbaar maken door in een ander bureau te gaan zitten**

L

es 3. Reken terug

Opa Leander was iemand die graag in zijn tuin werkte. Hij had dan ook een hele grote moestuin waarin aardappelen, groenten en aardbeien geteeld werden.

Jammer genoeg heb ik die groene vingers niet geërfd.

Elk jaar werd die moestuin omgespit. En dat waren een behoorlijk aantal vierkante meters, waardoor het werkje verschillende dagen in beslag nam.

Op zijn kalender markeerde mijn opa de startdatum en voorspelde wanneer de tuin zou omgespit zijn. Wat ik mij herinner is dat hij er nooit naast zat. Hij haalde die datum elke keer weer.

Hij werkte nooit op zondag of op een feestdag. Die dagen waren heilig.

Elke andere dag spitte hij in de moestuin. In de voormiddag spitte hij een aantal uren, in de namiddag - na het middagdutje - werd er nog een uur gespit en dan was het tijd voor de koffie. Over de loop van de weken zag je de moestuin veranderen. De tuin werd klaar gemaakt om beplant te worden.

Zijn geheim was dat hij zijn deadline goed bewaakte. Hij wist ook dat een uur graven zoveel vierkante meter betekende. Opa Leander had jaren zijn tuin omgespit. Hij kende het werk van binnen en van buiten.

Door naar zijn kalender op de muur te kijken, zag hij hoeveel capaciteit hij had. Zondagen en feestdagen werden niet meegerekend en hij kon het aantal benodigde dagen tellen. En zo haalde hij zijn deadline. Keer op keer.

Toepassing voor de kenniswerker:

Stap 1. Bereken je capaciteit.

Hoeveel ruimte heb je de komende weken om je werk te doen? Indien je geen zicht hebt over je capaciteit, heb je geen idee hoeveel je kan 'produceren'.

Beschouw je tijd als ruimte. In die ruimte heb je porties tijd waarin je iets kan doen.

Stap 2. Doe acties.

De enige manier om die tuin omgespit te krijgen was door acties te doen. Veel acties doen in de capaciteit die je hebt. Op dezelfde manier geldt: om iets vooruit te krijgen moet je acties doen. En je kan maar acties doen wanneer je capaciteit hebt.

Stap 3. Reken terug.

Bepaal hoeveel tijd je nodig hebt om iets af te werken. Tel terug vanaf je deadline. Op die manier kan je bepalen wat je minimale doorlooptijd zal zijn voor dat project.

Stap 4. Drink koffie.

Investeer ook in je sociale contacten. Koffie drinken is mijn metafoor voor sociale contacten. (Het kan natuurlijk ook thee zijn wanneer je geen koffie lust.)

Stap 5. Rust voldoende.

Tijd is niet het enige dat je nodig hebt. Tijd is er altijd. Wanneer je geen energie hebt, kan je geen acties meer doen.

Je energie managen is één van de belangrijkste vaardigheden voor kenniswerkers. Inspanning kan niet zonder ontspanning. Het middagdutje is een manier om je "WEAT" te managen. Deze afkorting staat voor:

W wilskracht
E energie
A aandacht
T tijd

Onze training Master Your
Todo-list helpt je dit in de
praktijk om te zetten. Kijk
voor meer info op onze
website
www.extratijd.be

Les 4. Ga vroeger slapen en sta vroeger op.

De ochtendstond heeft goud in de mond.

Ik moet bekennen: Ik lig graag in bed.

En toen ik klein was nog meer. Bij mijn grootvader op vakantie gaan had het grote voordeel dat ik mocht opblijven zolang hij niet naar bed ging.

Opa had een duidelijke structuur. Er werd naar het late journaal gekeken en dan nog naar Coda.

Dat laatste vond ik als kleine gast bloody boring. En dan was het tijd om te gaan slapen. Behalve als het voetbal was, want petje Leander was een voetbalfanaat. Nu dat was pech want ik had niks met voetbal, nu nog steeds niet trouwens.

Zalig vond ik dat laat opblijven, maar 's morgens was het een ander paar mouwen. Dan kon ik niet uit mijn bed en bleef ik warm onder de dekens.

Er was wel een regel. Ik mocht niet later dan elf uur in bed blijven liggen. Dan werden de rolluiken met veel lawaai opgetrokken en moest ik er uit. En steeds met de boodschap:

"Vanavond vroeger in je bed, ge zijt uwen dag aan het verslapen."

Toepassing voor de keuuiswerker:

Wanneer je de dag start met het belangrijkste te doen, is je dag al een succes voor de ochtendkoffie.

Dat vroeg opstaan is iets wat ik maar later ben gaan appreciëren en op tijd gaan slapen blijft een moeilijke gewoonte. Uitgerust zijn, is beter voor mijn W.E.A.T.-management.

Hieruit blijkt dat alleen je tijd managen niet de volledige oplossing is.

Stel dat je 's avonds nog tijd hebt om te werken, maar je hebt geen energie meer. Wat kan je dan nog afstrepn van je lijst? Alleen de dingen die geen energie nodig hebben om afgewerkt te worden. En dat zijn nu vaak niet die dingen die belangrijk zijn.

Wat kan je gedurende de dag elimineren zodat dat je wilskracht, energie en aandacht kan sparen voor momenten dat je wilskracht, energie en aandacht nodig hebt?

Wat we met ExtraTijd doen is strategieën en tips verspreiden om je beperkte middelen strategisch in te zetten. Je middelen (tijd, energie, aandacht, wilskracht en geld) te optimaliseren, te managen of te vermeerderen.

Bekijk onze website www.extratijd.be voor programma's die je hierbij kunnen helpen. We hebben [trainingen](#) in groep en [persoonlijke coaching](#) trajecten

L

es 5. Rome is niet op 1 dag gebouwd

Kleine stapjes consistent maken een grote impact.

Petje Leander was heel vrijgevig. Wanneer ik bij hem was in de vakantie en hij ging vrijdag boodschappen halen, kreeg ik altijd vier Rode Ridder strips. Enige voorwaarde was dat ik geen dubbele in huis mocht halen. De strips stonden mooi gesorteerd op nummer. Wanneer we naar de winkel gingen, had ik steeds het lijstje met ontbrekende nummers mee.

Daarnaast kreeg ik elke week van mijn grootvader honderd Belgische franks. Die centen moesten wel op de spaarrekening gezet worden. Jaren later mocht ik met de interesten mijn eerste computer kopen. Het effect van interesten op interesten was nooit zo duidelijk dan wanneer ik mijn eerste Commodore 64 kon kopen. Wat was ik daar blij mee.

Toepassing voor de kenniswerker:

Elke dag of elke week iets doen dat je in de toekomst wederkerige tijd gaat besparen is als interest op interesten op je bankrekening.

Voorzie elke dag een deel van je capaciteit. Geef minstens één percent van je tijd - 14 minuten per dag, om iets proactief te doen. Iets dat je in de toekomst meer W.E.A.T. gaat opbrengen.

De interest van die proactieve acties hebben op het einde van het jaar een serieuze impact op je resultaat.

L

es 6. Gebruik hefboven

In de zomer van '76 had mijn grootvaders wagen een lekke band. Ik herinner me deze zomer zo goed omdat Petje Leander mij leerde om een wiel te vervangen. En ook omdat Lucien Van Impe, een verre buurman, de Ronde van Frankrijk won.

Mijn grootvader zette de sleutel op één van de moeren van het wiel en ik mocht de moer losschroeven. Dat lukte niet. De moer zat goed vast en ik had te weinig kracht om die moer los te maken.

Ik had me in het zweet geduwd en getrokken, maar ik kreeg geen beweging in de moer.

Mijn grootvader haalde een staaf uit zijn werkruimte en zet de staaf op de sleutel. Hij vertelde me dat ik aan de staaf mocht trekken. Wat er toen gebeurde leek wel magie, zeker voor een zevenjarige. De moer kwam los zonder moeite.

De kracht van een hefboom werd daar ter plekke ongelooflijk duidelijk.

Toepassing voor de kenniswerker:

Ook voor kenniswerkers zijn er een heleboel hefboven te vinden.

Eén van de belangrijkste hefboven voor jou als kenniswerker is het bepalen van je eerstvolgende actie. Je andere acties volgen uit de slipstream van je eerste actie.

Je eerstvolgende actie niet weten, betekent dat je geen succes kan hebben. Bepaal dus telkens wat je precies zal doen, wanneer je iets op je lijstje zet.

Lees hierover meer op onze blog over [SUCCESS](#)

L

es 7. Niet verkocht? Niet gewonnen!

Mijn grootvader verkocht als tiener in het interbellum vis. Hij vertelde dat vele kinderen spullen trachtten te verkopen in die periode. De concurrentie was behoorlijk groot. Als hij iets anders wou eten dan vis, moest hij vis verkopen.

Verkopen was belangrijk in mijn grootvaders wereld. Zijn idee was dat alles verkoopbaar is. We zijn allemaal verkopers.

Ik begreep dat toen niet. En ik vond verkopen nogal een vies woord. Als het goed is, zal het zichzelf wel verkopen. Dat was hoe ik toen dacht.

Als je je product verbetert en verbetert, zal het zichzelf wel verkopen. Eén van mijn denkkaders die ik graag veel vroeger had doorbroken.

“Je denkt verkeerd” - was één van mijn grootvaders uitspraken. Een uitspraak waar ik nogal moeilijk mee omkan/omkon. Wel een uitspraak die veel waarheid bevat. Soms denk ik verkeerd om de resultaten te bereiken die ik wil bereiken.

Toepassing voor de kenniswerker:

Als kenniswerker verkoop je ideeën of eventueel producten. En daar moet je je brood mee verdienen. En liefst nog je beleg ook.

In beide gevallen is zelf-promotie iets dat op je todo list dient te staan.

Zag je dit filmpje al van de wereldberoemde violist [Joshua Bell](#)? Hoewel kenners zeer veel geld neertellen voor een concertticketje van de man, liep bijna iedereen hem voorbij in de metro.

Hoe beter je als kenniswerker wordt in zelfpromotie, hoe minder hard je hoeft te werken. Dat is absoluut minder werken en meer succes.

Je denkkaders bepalen je resultaten

We hebben allemaal denkkaders. En die denkkaders helpen ons. Tot op een bepaald moment. Daarna gaan die denkkaders ons tegenwerken om nog te verbeteren.

En wanneer je tevreden bent met de resultaten die je hebt, is dat ok. Wanneer er een ‘ontevredenheid’ is tussen waar je nu bent en waar je wilt zijn, zal je dat niet kunnen rijmen met de denkkaders die je nu hebt. Je denkt dan volgens mijn grootvader verkeerd.

En hij heeft gelijk. Je denkt verkeerd, wanneer je andere resultaten wil.

Ken je de Amish? Een religieuze organisatie in de States die nog leven zoals tweehonderd jaar geleden. Zonder elektriciteit, zonder internet en de vele geneugten waar wij zonder nadenken van gebruik maken.

De Amish kijken alleen maar binnen hun eigen wereld. Ze zien ook niks dat hun kan helpen om te verbeteren. Wat je nodig hebt als kenniswerker is een “Copy/paste en pas aan” mindset.

Heel wat kenniswerkers die ik tegenkom hebben een ‘ja, maar niet voor mij’ -mindset. En dat is zoals de Amish*. Ze hebben hun manier van het bouwen van schuren al 200 jaar niet veranderd. Dat geeft hen geen voorsprong. Integendeel ze raken achterop.

* Met dank aan Dan Kennedy voor de Amish metafoor

L es 8. Vraag hulp

Iedereen in het dorp van mijn opa was gek op fietsen. Dat had er waarschijnlijk alles mee te maken dat Lucien van Impe in het dorp woonde. Zelf had ik een kleine Eddy Merckx fiets gekregen, waarmee ik een behoorlijk aantal kilometers reed.

Op een mooie lentedag reed ik een lekke band. Niet getreurd. Ik had gezien hoe mijn opa een band herstelde in zijn werkhuis.

Ik naar het werkhuis van opa Leander. Ik hang de fiets omhoog en zoek het doosje met de 'rustinekes', de lijm en de staafjes om de buitenband van het wiel te krijgen. Ook de bak met water had ik klaar staan.

Het lukte me om de binnenband en de buitenband van mekaar te scheiden en de gaatjes (er bleken er twee te zijn) te vinden. Het plakken van de band met die rustinekes bleek heel wat moeilijker.

Het lukte maar niet. Meerdere keren heb ik dat geprobeerd en steeds bleek de lijm niet goed te houden. Met als gevolg: tranen in de ogen van frustratie.

Mijn opa komt toevallig in zijn werkhuis iets halen en ziet me knoeien. Eerst zegt hij niets en hij vertrekt opnieuw. Ik had natuurlijk gehoopt dat hij mij zou helpen.

Na een half uurtje komt hij weer langs. Hij zegt : "Als je hulp wil moet je het vragen." Ik zeg niks. Opa Leander vertrekt weer.

Na nog een half uur geploeter ga ik toch vragen of hij me kan helpen. Hij kijkt naar de doos met rustinekes en ziet dat zijn voorraad er bijna door is. Ik had meerdere keren geprobeerd die band te fixen en had heel wat 'rustinekes' naar de bliksem geholpen.

Waarop Opa Leander zegt : "Manneke toch, als je het meerdere keren geprobeerd hebt en het lukt niet, waarom vraag je dan geen hulp?" Met de hulp van opa was de band in minder dan 20 minuten gerepareerd en kon ik naar Gaby rijden om een nieuwe doos 'rustinekes' te gaan halen.

*"By nature I'm a DIY-guy.
Alone I go faster, together we
go further."*

Toepassing voor de kenniswerker:

Als het niet lukt heb je advies van iemand nodig, iemand die meer expert is dan jezelf.

Als kenniswerker, ondernemer heb je om snel expertise te verwerven een coach nodig om sommige vaardigheden sneller onder de knie te krijgen.

Als mensen je kunnen helpen, willen ze ook graag helpen. Daarvoor moet je het wel vragen. Amanda Palmer heeft er een mooi stukje over. (Link naar onze site Clipje van Amanda Palmer)

En als je het hen makkelijk maakt om je te helpen, wordt de kans groter dat ze je gaan helpen.

Van nature ben ik iemand die alles graag zelf uitzoekt. Ik denk: ik kan dat alleen. En dat lukt ook. Alleen geraak je verder wanneer je hulp vraagt.

De nodige vaardigheden verwerven kan door je te laten ondersteunen door een coach. Bij Extratijd zijn we gespecialiseerd in persoonlijke effectiviteitscoaching. We zetten samen je systeem op en zorgen dat je onmiddellijk aan de slag kan en minstens 2 uur per week wint. Interesse? Aarzel niet om vrijblijvend contact op te nemen voor verdere vragen: johan@extratijd.be

L

es 9. Dringend.

Toen ik bijna mijn plechtige communie mocht doen, verbrandde ik op een dag mijn hand.

Ik had horen vertellen over carbuurschieten of Carbidschieten. Carbid (calcium-carbid) is een stof die, wanneer je er water op druppelt, een gas doet ontstaan. Acetyleengas. Acetyleen is een brandbaar gas dat een mooi wit licht produceert. Dat werd vroeger gebruikt als brandstof voor fiets- en autolampen.

Ik wist dat je verfpotten kon laten knallen met carbuur. Je had daarvoor een oude verfpot nodig. In de bodem boorde je een gaatje. Je deed wat carbuur in de verfpot, druppelde wat water over de carbuur. Je zette het deksel op de pot en hield je vinger op het gaatje. En wanneer je voelde dat er voldoende gas in de pot stak, hield je een brandende lucifer voor het gat. En het deksel vloog dan met een luide knal van de pot.

Dat was het plan.

Mijn grootvader was in zijn tuin aan het werken. Ik had samen met mijn maat Luc het plan opgevat om een carbuurexperiment te doen. Luc en ik hadden hadden alles voorbereid. Alle spullen waren klaar. De verfpot met het gaatje, de carbuur, het busje met water en de lucifers.

Ik doe de carbuur in de pot, water over het carbuursteentje en het deksel op de verfpot. Ik hou mijn vinger op dat gaatje zodat het gas dat ontstaat niet ontsnapt. En dan steek ik een lucifer aan en hou die voor het gaatje.

Een witte vlam komt uit het gaatje en er weerklinkt geen knal. Wat ik na enkele seconden wel constateer is dat mijn vingers zwart zien. En dat deze serieus pijn begonnen te doen.

Tante Amandine (niet mijn tante - maar die van mijn mama) die naast mijn grootvader woonde had het zien gebeuren. Ze kwam helemaal in paniek tot bij ons gelopen.

Ze snelde naar de moestuin waar mijn opa aan het werken was. Helemaal in paniek riep Tante Din dat hij onmiddellijk moest stoppen en zijn sleutels moest nemen, want we moesten onmiddellijk naar de spoed in het ziekenhuis in Aalst.

Mijn grootvader vraagt wat er gebeurd is en zegt tenslotte: “Steek zijn hand onder koud water. Ik werk hier af en kom dan wel.” Tante Din was in alle staten. Opa Leander moest alles laten vallen en onmiddellijk naar het ziekenhuis rijden.

Een deel van mijn koppigheid heb ik zeker van opa geërfd. Hij ging eerst nog een klein stukje afwerken in de tuin. Dan poetste hij zijn werk materiaal en ging zich opfrissen.

Een half uur later zaten we in zijn beige Opel Kadett op weg naar het ziekenhuis. Tante Din was nog steeds boos op haar schoonbroer. Mijn oren toeterden als kleine gast over de dingen die ze riep. Dat het onverantwoord was om eerst die spade nog proper te maken, dat we onmiddellijk hadden moeten vertrekken...

Na twintig minuten zijn we in Aalst. We parkeerden bij spoed en meldden ons aan. Er werd ons gevraagd plaats te nemen. Een half uur later hadden we nog niemand gezien. Een uur later nog niemand.

Na anderhalf uur wachten komt de eerste dokter kijken. De dokter keek mijn hand na en stuurde ons verder door. Zo dringend bleken mijn brandwonden niet te zijn.

Mijn opa had dat goed ingeschat en het gejammer van Tante Din had hem niet op andere gedachten gebracht. Ook goed dat opa Leander zijn werk materiaal opborg want we waren pas thuis toen het al donker was.

Toepassing voor de kenniswerker:

Er zijn weinig zaken die zo dringend zijn dat je alles moet laten vallen. Er zijn wel veel zaken die dringend lijken, maar dat na analyse niet zijn.

Het is heel verleidelijk om je te laten leiden door het laatste of het luidste. Je hebt een goede aanpak nodig om dat onderscheid te maken. Een methodiek om met alles wat op je bord ligt om te gaan.

Ons Master Your Todo list methodiek is daar geschikt voor.

Op een spoedafdeling is er iemand die de ernst van de situatie inschat. En dan beslissingen neemt over de prioriteit. Mijn opa en ik waren duidelijk niet de prioriteit.

Hoe je die triage als kenniswerker doet leren we je in het programma : Master Your Todo list.

www.extratijd.be